

**Questio theologica et moralis omnibus orbis
christiani Doctoribus ... [Manuscrito]**

[S.l. : s.n., 1700].

Vol. encuadernado con 12 obras

Signatura: FEV-SV-M-00194 (04)

La obra reproducida forma parte de la colección de la Biblioteca del Banco de España y ha sido escaneada dentro de su proyecto de digitalización

<http://www.bde.es/bde/es/secciones/servicios/Profesionales/Biblioteca/Biblioteca.html>

Aviso legal

Se permite la utilización total o parcial de esta copia digital para fines sin ánimo de lucro siempre y cuando se cite la fuente

Cursus Theologicus & moralis.

Omnia vobis Austriani Doctores

à Theologo Duaceno

proposita super celebri controversia inter Ill. Episcop. Aretatensem & Patres Societatis Jesu in Belgio

aperta occasione thesis apud Patres Dominicanos propugnatae de Reccidivis. Quamvis Grego & Caput Controversiarum.

Propugnata est apud Patres Dominicanos Duacis 15 Martij 1700 thesis Theologica. Cujus auctor, ac vigia D. & eruditissimus Pater Fecca eiusdem Ordinis sacre Theologie Licentiatus, cum ageret de Confessariorum obligatione illos non absolvari, qui ad sacramentum Remissionis indigne accesserint. Questionem sibi proposuit, utique hinc verbis: sed quid de Reccidivis? Quod prope Theologum pascere absolutionem denegent, aut differant Confessarij, non adprobamus; quod enim quis postea peccet, non excludit, quin prima penitentia vera fuerit.

Nunc Theorem episc. Gallic. Ill. Aretatensis Episcopus, ideoque illius Aretatensem ad se aliquoties vocatum, Aretatensem Duaco rursus iurum, excipit verbis acerbis, utique, utiam ipse retractaret, cum vero hic Theorem nihil in sua Thesi merito reprehendi posse. Ill. Patres Societatis Jesu Consuluit litteras ad eorum Rectorem desideratis, quibus petebat, ut ipse, & sacre Theologie professores suam de suspensa Thesi sententiam scripto transmitterent, quod illi prorsiterunt verbis sequentibus.

Nos imparscipi Societatis Jesu Sacerdotes, ac Theologi Sacre Theologie, quid sentiamus de hac Thesi: sed quid de Reccidivis? Quod prope Theologum pascere absolutionem denegent, aut differant Confessarij, non adprobamus; quod enim quis postea peccet, non excludit, quin prima penitentia vera fuerit. Non videmus eoque casu reprehendi debeat. Non videmus eoque

beat absolutio non obstantibus quibuscumque signis vix Contrariis
alij que Circumstantijs. Cuius Contrarium aperte supponit Ill. in Dec.
vaticano suo numero 12, vbi nomen ista sequitur: Constitutio de iuris, aut
leodivis absque emendatione notabili non absolvant, nisi Vati &

Hec Responsio non minus quam ipsa Thesis displicuit Ill. qui summo
pore motus, et Conquestus est Patres Societatis illi doctrinam ad
huc, quam ipse iam dudum improbat: Unde et illos regere et
ad suam resolutionem retractandam, etiam que substituendam: sed
multis Vicibus tentatis, hoc unum impetrare potuit, ut quidam Prae
fatos superiorum iurum declararent, se per illam Responsi
onem nihil aliud intendere, quam absolvi aliquando posse. Respon
sio iuxta eundem articulum Ill. in ea laudatum.

Interim praesertim Thesis scripto in lucem edito et postbarum
cum sacra facultate Theologiae Quatena, accedente Magnifico Domi
ni Rectoris auctoritate, sum eo academia Lovanensis seu praesertim
Theologiae doctores, ac Professores, nec ideo desistit Ill. tam longum tem
poris uno ab eo tempore decrevit nulli e Patribus Societatis Iesu, qui
in quatuor Collegijs discipulis Antverpensis vacantibus, licentiam huius
et Confessiones concedere, nisi adhibent, et subscribant hanc pro
positionem: Aliquando penitentis propter delictum praesertim de ma
ganda est, aut differenda absolutio. Cui decreto obtemperare se
non posse cum responderint Patres Societatis Iesu, ideo licentiam
ad hoc copiamdas Confessiones quatuor abhinc annis praesertim
Isti Vicendi commemoratis.

Quaeritur.

1. An Doctus Theologo, et Catholico suscipere, vel aliqua de
prehensione digna Vicendi parit, aut valeat doctrina, quae
in allata Patrum Societatis Iesu Responsione, et explicitatione
continetur?
2. An non sit eorum propositio hec, cuius subscriptio, et approbatio

Pro quorum resolutione adhibendum est, illos sacrae Theologiae
 Professores hanc propositionem vim precipuam consistere
 in hac causa: propter delapsum peccati, fatentur enim, et
 sustinent delapsu aliquando negandum esse, aut differen-
 dam absolutiorem, sed propter eandem notabili emendationis,
 Pinducorum maioris doloris, aut firmioris propositi, quam in
 precedentiibus Confessionibus, item propter perseverantiam
 in eisdem Circumstantiis, eisdem peccandi illecebris, item propter
 rationabile obitum de debita Penitentium dispositione, non
 Verò propter delapsum peccati, sicut delapsu peccati, sive de-
 cidencia posse hanc ratio sufficiens, imò et causa peccati aliqu-
 ando negande, aut differendae absolutiorem: alias enim semper
 et cuilibet Penitenti delapsus etiam sine proposito, emendato,
 et quantumvis evidentiore vel contrariis signa mortis
 et neganda, aut differenda esset absolutio, quia propter
 quam quod (ut aiunt) à Causali ad effectivam valet
 argumentum non obstantibus quibuslibet vel contrariis
 signis, quilibet penitens delapsus semper habet securam
 nem sufficentem, imò et efficacem peccatam negandae
 vel differendae absolutiorem, nempe delapsum.

